

ENTREVISTA A

Maria Muntal Vilarrasa

directora de l'escola Turó de Can Gili

Maria Muntal (Granollers, 1980) és la directora de l'escola Turó de Can Gili, centre en el qual va començar a treballar fa 15 anys com a vetlladora, donant suport als alumnes amb dificultats de mobilitat. Diplomada en logopèdia i magisteri, ha treballat a escoles de Mataró i Lliçà, i aquest és el quart curs a la Turó de Can Gili. Escola multicultural i qualificada de màxima complexitat per l'elevat nombre d'alumnes amb necessitats educatives especials, Muntal afronta el curs en positiu i amb il·lusió, perquè el que abans podien ser debilitats ara són fortalises: l'escola se situa en un lloc privilegiat, a tocar de la natura, i disposa d'una plantilla de mestres reforçada que ha permès començar des del primer dia amb grups bombolla i ràtios baixes d'alumnes.

© TONI TORRILLAS

Estrenar-se com a directora el curs de la Covid, és un doble repte?

De moment tots els directors estem en la mateixa situació, centrats en el protocol de la Covid i en això tots som nous. Així que em pugui dedicar a tasques de gestió del centre, potser hauré demanat ajuda a directors, que ja me l'han ofert.

Com heu trobat l'alumnat, després de 6 mesos de no veure'l?

Amb moltíssimes ganes de venir!, també els nens amb dificultats acadèmiques i conductuals, tots estan encantats i maquiíssims. Trobaven a faltar venir a l'escola, com els mestres.

Quin balanç feu a l'escola de l'ensenyament telemàtic durant el confinament?

Dolent! Tot va passar d'un dia per l'altre... D'acord amb les indicacions del Departament, enviàvem tasques que els alumnes havien de fer a casa de manera autònoma. Els darrers dies vam poder fer reunions telemàtiques: pel perfil de les nostres famílies, ens va costar moltíssim per la falta de dispositius i connexió. Per tant, cada setmana o més els trucàvem amb els nostres mòbils —en trucades que es feien eternes—, els dèiem les tasques i, sobretot, en fèiem un seguiment emocional. Tothom s'hi ha deixat la pell. Al final vam aconseguir connectar-nos per videoconferència amb pràcticament tots els alumnes. Sóc positiva i, si bé és veritat que no es van poder fer tot els continguts, els nens i nenes han adquirit unes habilitats en noves tec-

nologies que fins ara no tenien, així com autonomia de treball i organització personal.

Com heu preparat aquest curs excepcional?

Al mes de juliol ja vam reduir el nombre d'alumnes per grup, perquè tenim una plantilla de mestres més completa que altres centres, com a escola de màxima complexitat. Hem deixat de fer la sisena hora perquè era preferible fer 5 hores de classe amb un grup de 12 alumnes que no 6 hores amb 24. Disposem d'espais per a tots els grups: ara en tenim 18, amb una ràtio que va de 10 a 18 alumnes. Per a l'ensenyament en línia, si cal confinar algun grup, disposem de dispositius i 50 tauletes noves, no haurem d'esperar que ens ho enviï el Departament. Una tarda a la setmana els alumnes treballen amb les tauletes per familiaritzar-s'hi i saber-la fer servir en cas de quarantena. I a l'hora del pati, tenim dos torns, primer surten de P3 a 2n i després de 3r fins a 6è. Hem habilitat deu espais de pati equipats amb material de joc i els grups bombolla van rotant. A l'espai del bosquet, per exemple, hi tenim tipis i fins ara hi havia hamaques, teles i fustes perquè els nens fessin cabanes. Mestres i alumnes ho valoren molt positivament, els nens i nenes del grup estable juguen tots junts i han descobert nous jocs.

“Tenim 18 grups d'alumnes amb ràtios de 10 a 18 nens i nenes, i fem dos torns de pati”

Quasi d'un dia per l'altre, els mestres heu hagut d'aprendre moltes coses noves, sobre salut, seguretat, prevenció...

Ja fa anys que l'escola a més d'educar i ensenyar fa altres funcions: vacunacions, revisions odontològi-